

РЕШЕНИЕ

№ 10285

гр. София, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 84 СЪСТАВ, в публично заседание на първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ В. ТАЧЕВА

при участието на секретаря ВАСКА Т. ИВАНОВА
като разглежда докладваното от СИЛВИЯ В. ТАЧЕВА Гражданско дело № 20221110113964 по описа за 2022 година

При проверка на материалите по делото, съдът намира от фактическа страна следното:

Производството е по реда на чл. 318 и сл. от *Гражданския процесуален кодекс* (ГПК). Образувано е по искова молба на П. П. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. Манастирски ливади ул. „Шарл Шампо“, бл. 111, ет. 2, ап. 12, срещу Р. С. Д., ЕГН *****, която се поддържа и в съдебно заседание. Предявен е иск с правна квалификация чл. 49, ал. 1 и ал. 3 от *Семейния кодекс* (СК) обективно съединен с небрачни иски за упражняване на родителските права, режим на лични контакти на детето с неговия баща, ползване на семейното жилище, фамилното име, първоначална издръжка на детето и такава за минал период.

В молбата се твърди, че страните са сключили граждански брак на 22.09.2011 г., от който имат едно малолетно дете – Стефания Рова Д., ЕГН *****. Посочват се подробно брачни провинения на съпруга, както и че от около шест месеца страните са във фактическа раздяла. Твърди се, че ответникът пребивава във Франция и няма намерение скоро да се прибира. Моли съда да прекрати брака като дълбоко и непоправимо разстроен по вина на ответника. Претендира разноски.

В дадения едномесечен срок от съда не е постъпил отговор от ответника.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение (чл. 12 ГПК) и закона (чл. 5 ГПК), прави следните правни изводи:

По отношение на иска по чл. 49, ал. 1 СК.

Страните са съпрузи от 22.09.2011 г., което се установява от представеното по делото удостоверение за сключен граждански брак, като при сключване на брака жената е променила фамилното си име от Стоянова на Д. (л. 10 от делото). Същите имат родено от брака едно

ненавършило пълнолетие дете – Стефания Р.ова Д., ЕГН *****, видно от представеното удостоверение за раждане (л. 6 от делото).

По делото е изготвен социален доклад от компетентната ДСП, съгласно изискването на чл. 15, ал. 6 ЗЗДт, в който същата изразява становище, че детето живее при майката, която полага непосредствени грижи за отглеждането и възпитанието му. По данни на детето от м.02.2023г. не е чувала баща си, той не я търси, тя също. Споделя още, че баща ѝ я е настройвал срещу майка ѝ, оставял я сама и без храна в дома им в Кипър, където е живеела за кратко с него. Твърди, че баща ѝ я е удрял два пъти и безпричинно ѝ се е карал (л. 37 и л. 38 от делото).

От показанията на разпитания по делото свидетел Пламен Стоянова, се установява по един безспорен начин, че съпрузите са фактически разделени повече от година, като от тогава за ответника няма никаква информация. Същият не се интересува от детето, не му звъни по телефона, не му изпраща подаръци. Свидетелства, че между страните е имало конфликти и скандали, както и, че лично е присъствала на лошо отношение от ответника спрямо ищцата. Сочи, че многократно ответникът е изневерявал на ищцата, както и, че след като последната е взела решение да прекрати брака си и е довела до знанието за това на ответника, той я заплашил с побой и с отвлечане. Поддържа, че детето Стефания живее при майка си, която изцяло полага грижи за нея (л. 47 от делото).

От представената по делото справка от ТД на НАП се установява, че ищцата е в трудовото правоотношение с основно трудово месечно възнаграждение около 800 лв. От същата справка се установява, че трудовото ответника е било прекратено на 21.02.2022 г. Видно от писмо на ТД на НАП за четири месеца ответникът е получавал месечно трудово възнаграждение в размер на около 3000 лв. (л. 39 – л. 43 от делото).

Изслушана по реда на чл. 59, ал. 6 СК ищцата е заявила желание да упражнява родителските права по отношение на детето Стефания. Сочи, че тя е тази, която основно полага грижи за него, като ѝ е осигурила всичко необходимо (л. 48 от делото).

Като взе предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав, смята, че в конкретния случай е налице дълбоко и непоправимо брачно разстройство, намиращо израз в продължителната фактическа раздяла между съпрузите. Установи се, че отношенията между съпрузите са влошени (св. Стоянов). В този ред на мисли бракът съществува съвсем формално, същият не е в интерес на съпрузите, обществено е неоправдан, поради което съдът счита, че следва да бъде прекратен на основание чл. 49, ал. 1 СК.

Ето защо искът с правно основание чл. 49, ал. 1 СК се явява изцяло основателен и като такъв следва да бъде уважен.

Ищцата е поискала произнасяне относно вината за разстройството на брака. Съдът като съобрази събраните по делото доказателства, намира, че вината за дълбокото и непоправимо разстройство на брака, изразяваща се в системни брачни провинения, има мъжът, който е нарушил изискването на чл. 14 СК и чл. 17 СК. Същият не е проявявал необходимото уважение към съпругата си, държал се обидно и грубо спрямо нея, включително е имал извънбрачни връзки нееднократно, а освен това е и напуснал семейното жилище (св. Стоянов).

Ищцата е предявила небрачни иски за упражняване на родителските права и режима на лични отношения на детето с бащата. Съдът като съобрази събраните доказателства, желанието на ищцата, социалния доклад, в който е направено проучване на родителския капацитет,

възможностите за отглеждане на детето, условията, които може да му предостави ищцата, силната емоционална привързаност между детето и майката, счита че родителските права следва да се упражняват от майката, при която и детето да живее. На ответника следва да бъде определен режим на лични отношения с детето, който да бъде реално изпълним, а именно: всяка първа и трета седмица от месеца от 10:00ч. в събота до 18:00ч. в неделя, като взима и връща детето от дама на майката, както и двадесет дни през лятото, по време, което не съвпада с годишния платен отпуск на майката. Съдът, при определяне режима на лични отношения на бащата с детето, съобрази, че ответникът към настоящия момент не се вижда с детето, както и обстоятелството, че контактът помежду им не е прекъсван, доколкото същият се обаждал периодично на детето. Независимо, дали ответникът се намира в Р. България или извън страната не следва да се прекъсва връзката между баща и дъщеря.

Ищецът е предявил претенция за присъждане на издръжка на детето. Последното е малолетно и възрастта, на която се намира то, е свързана с особено интензивно физическо и умствено израстване, както и с необходимост от непрекъснато стимулиране на интелектуалното му развитие. Съобразно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 СК, размерът на издръжката се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи. Няма спор, че задължението за издръжка представлява първостепенен ангажимент и на двамата родители за осигуряването на физическото, здравословно и психическо състояние на децата, на подходяща социална и културна среда, на образование и всестранно развитие.

При това положение, съдът като взе предвид нуждите на детето съобразно възрастта му и като съобрази, че ответникът е в трудоспособна възраст и същият може да реализира доходи, счита че последният може да заплаща на малолетното си дете издръжка, в размер на по 200,00 лв. Следва да се има предвид и, че бащата не участва в грижите за детето, каквото участие има нейната майка.

По изложените съображения исковете с правно основание чл. 59, ал. 2 СК и чл. 149 СК се явяват изцяло основателни за сумата от по 200,00 лева за първоначалната издръжка и 200,00 лева за минал период. Издръжката се дължи, считано от 01.10.2021 г. до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното ѝ изплащане.

Претенция за ползване на семейното жилище е предявена от ищеца. По делото се установи, че семейното жилище се намира на адрес: гр. София, ж.к. Манастирски ливади, ул. „Шарл Шампо“, бл. 111, ет. 2, ап. 12. Съгласно §1 СК Семейно жилище е жилището, което е обитавано от двамата съпрузи и техните ненавършили пълнолетие деца. С оглед гореизложеното и като взе предвид предоставянето на родителските права, настоящият съдебен състав, счита, че семейното жилище, находящо се на адрес: гр. София, ж.к. Манастирски ливади, ул. „Шарл Шампо“, бл. 111, ет. 2, ап. 12, след прекратяване на брака следва да бъде предоставено за ползване на П. П. Д., ЕГН *****.

Съгласно чл. 326 ГПК, с решението, с което се допуска разводът, съдът разрешава и въпроса за фамилното име, което съпрузите ще могат да носят за в бъдеще. В настоящия случай, ищцата е заявила желанието си, след прекратяване на брака да възстанови предбрачното си фамилно име. Установява се от представеното и прието по делото удостоверение за сключен граждански брак, че при сключване на брака жената е променила предбрачното си фамилно име от Стоянова на Д. (л. 10 от делото). С оглед гореизложеното и на основание чл. 326 ГПК, вр. чл. 53 СК след прекратяване на брака, ищцата ще носи предбрачното си фамилно име –Стоянова.

Относно разносните за делото

Претенция за присъждане на разноски има от страна на ищцата.

Окончателната държавна такса дължима за развода е в размер на 50,00 лева, съгласно чл. 6, т. 2 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, като на основание чл. 329, ал. 1, изр. първо ГПК същата се дължи от ответника. Ответникът на основание чл. 329, ал. 1, изр. първо ГПК следва да заплати на ищцата разноски в общ размер на 825,00 (осемстотин двадесет и пет) лева, от които 25,00 лева, представляващи държавна така за образуване на настоящото производство, 800,00 (осемстотин) лева - възнаграждение за един адвокат (л. 46 от делото). Ответникът, на основание чл. 78, ал. 6, вр. чл. 69, ал. 1, т. 7 ГПК, дължи на съда и 324,00 (триста двадесет и четири) лева – държавна такса върху размера на присъдената в полза на детето издръжка.

Така мотивиран, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА БРАКА, сключен с Акт за граждански брак № 0385 от 22.09.2011 г. на гр. София, район „Триадица“, между П. П. Стоянова, ЕГН ***** и Р. С. Д., ЕГН ***** като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН ПО ВИНА НА СЪПРУГА**, на основание чл. 44, т. 3, вр. чл. 49, ал. 1 и ал. 3 СК.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права над малолетното дете от брака Стефания Рова Д., ЕГН *****, на П. П. Стоянова, ЕГН *****, при която то ще живее, на основание чл. 59, ал. 2 СК.

ОПРЕДЕЛЯ РЕЖИМ НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ между Р. С. Д., ЕГН *****, и малолетната Стефания Рова Д., ЕГН *****, както следва: всяка първа и трета седмица от месеца от 10:00ч. в събота до 18:00ч. в неделя, като взима и връща детето от дама на майката, както и двадесет дни през лятото, по време, което не съвпада с годишния платен отпуск на майката, на основание чл. 59, ал. 2 СК.

ОСЪЖДА Р. С. Д., ЕГН *****, да заплаща на малолетното дете Стефания Рова Д., ЕГН *****, действащо чрез своята майка и законен представител П. П. Стоянова, ЕГН *****, месечна издръжка в размер на по 200,00 (двеста) лева, считано от 01.10.2021 г. до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното ѝ изплащане, на основание чл. 59, ал. 2, предл. посл. СК и чл. 149 СК.

СЕМЕЙНОТО ЖИЛИЩЕ, находящо се в гр. София, ж.к. Манастирски ливади, ул. „Шарл Шампо“, бл. 111, ет. 2, ап. 12, след прекратяване на брака се предоставя за ползване на П. П. Стоянова, ЕГН *****, на основание чл. 56, ал. 1, изр. второ СК.

ФАМИЛНО ИМЕ – след прекратяване на брака П. П. Стоянова, ЕГН *****, ще носи предбрачното си фамилно име **СТОЯНОВА**, на основание чл. 53 СК.

ОСЪЖДА Р. С. Д., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от **50,00** (петдесет) лева – държавна такса при решаване на делото по иска за развод, на основание чл. 329, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА Р. С. Д., ЕГН *****, да заплати по сметка на СРС сумата от 324,00 (триста двадесет и четири) лева – държавна такса върху издръжката на детето, на основание чл. 78, ал. 6, вр. чл. 69, ал. 1, т. 7 ГПК.

ОСЪЖДА на основание чл. 329, ал. 1, изр. първо ГПК, Р. С. Д., ЕГН *****, да заплати на П. П. Стоянова, ЕГН *****, разноси в общ размер на 825,00 (осемстотин двадесет и пет) лева, от които 25,00 лева, представляващи държавна така за образуване на настоящото производство, 800,00 (осемстотин) лева - възнаграждение за един адвокат (л. 46 от делото).

Решението може да се обжалва пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____